

meget på naturvidenskaben; den ligger jo i rigt mål i den traditionelle lægeuddannelse. Men uddannelsen skal i høj grad bygge på elementer fra samfundsvidenskaberne.

Det centrale er: Det er ikke en lægelig uddannelse. Det er en ny uddannelse. Ligesom vi har lægeuddannelsen og vi har sygeplejeuddannelsen osv., taler vi nu om en ny uddannelse, og derfor er det farligt, at regeringen lægger op til, at den gruppe, der i forvejen sidder på toppen af hierarkiet, også skal sætte sig på dén.

Jeg har nævnt før, at der er oprettet et medicinsk selskab til at styre denne uddannelse. Det er indplaceret i det lægelige hierarki, og det bør det ikke være. Der skal være en modekspertise, og det kommer der under ingen omstændigheder. Det har regeringen effektivt forhindret.

(Kort bemærkning).

Eva Fatum (S):

Vi er dybt uenige om det her. Når vi ser i betænkningen, hvilket indhold denne uddannelse skal have, går det netop på samfundsvidenskabelige betragtninger, og det vil sige, at man tager udgangspunkt i at forklare, forstå og forandre, man tager udgangspunkt i projektundervisning, man tager udgangspunkt i selvstændighed og i dialog.

Derfor kan jeg ikke rigtig forstå, hvad hr. Kjeld Rahbæk Møller er så bekymret for.

Vibeke Peschardt (RV):

I Det Radikale Venstre har vi undret os lidt over SF's forespørgsel. Vi mener egentlig, at SF er blevet orienteret om, hvilke planer regeringen har på dette område.

Men vi forstår det også sådan, at SF gerne havde set de kommende uddannelser organiseret på en anden måde end den, undervisningsministeren har redegjort for. Det er jo et synspunkt, man kan have, men vi deler det ikke.

I Det Radikale Venstre mener vi, at man inden for de givne rammer er nået et pænt skridt i den ønskede retning ved, at man fra 1996 under Åben Uddannelse etablerer en dansk, tværfaglig uddannelse i sundhedsfremme. Ordningen kører foreløbig som en 4-årig forsøgsordning, der er underlagt såvel en løbende som en endelig evaluering.

Der bliver tale om en flerstrengt uddannelse med op til 6 speciallinjer, således at de behov, der er beskrevet i betænkningen om fremme af sundhedsuddannelserne, bliver fremmet.

Vi synes, det er en god ordning, der er lagt op til, og vi støtter den. Jeg har hermed også sagt, at vi ikke kan stemme for SF's dagsorden.

Jan Køpke Christensen (FP):

Der er ingen tvivl om, at folkesundheden i Danmark ikke er god nok. Det må være således, at vi fremover satser meget på forebyggelse. Fremskridtspartiet har altid sagt, at forebyggelse naturligvis er bedre end helbredelse. Og det står vi stadig væk ved.

I 1991 blev der nedsat et tværfaglige udvalg, som skulle arbejde videre med indholdet og den øvrige struktur i MPH-uddannelsen. Vi var i sin tid oprindelig imod, at man nedsatte dette udvalg, men under den seneste debat om beslutningsforslaget har vi fået et lidt andet syn på sagen. Vi synes, at der netop med de erfaringer, man har gjort i udlandet, er grund til at lave en sådan uddannelse.

Vi er enige i, at indsatsen på området naturligvis må styrkes, og derfor er det vigtigt, at der bliver en sådan uddannelse. Vi kan se, at der nu fra ministeren er et oplæg til, at der skal være et forsøg over 4 år, hvor tre universitetscentre planlægger uddannelsen, og to kommer til at udføre den – Århus og Københavns Universitet – og det ser umiddelbart meget forkert ud efter vor opfattelse.

Vi mener ikke, at der er brug for, at det er disse to universiteter, der skal have uddannelsen, og derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om det måske ikke var på sin plads at overveje én gang til, om det ikke er tilstrækkeligt, at ét universitetscenter får denne uddannelse.

Nu kom hr. Rahbæk Møller med et eksempel fra Tyskland, og det viser tydeligt, at det nok er overdrevet at have to uddannelsessteder. Der kom en bemærkning fra et af Socialdemokratiets medlemmer, fru Lis Greibø, om, at det var mere praktisk at have et uddannelsessted både i øst og vest her i Danmark. Jeg vil i en sidebemærkning bare minde om, at Storebæltsforbindelsen snart er færdig, og at vi dermed er et samlet land. Så den argumentation er vist ikke rigtig noget, som var gennemtænkt.

Så vil jeg gerne have ministeren til at svare på her i dag, hvad man har forestillet sig med hensyn til antallet af studerende. Jeg tror, det var Vestres ordfører, der var inde på, at der er kommet forskellige meldinger ud, og jeg er enig i, at det var må være aftagerne, der skal afgøre, hvor mange der skal være.